



# RODZINA BOGIEM SILNA

## BIULETYN RODZINY RODZIN



MAJ 2024

Nr 5 (237)

dobrowolna ofiara

### Godność człowieka



Z pewnym zdziwieniem zauważyłem, że publikacja najnowszego dokumentu Dykasterii Wiary "Dignitas infinita" (Nieskończona Godność) nie wywołała szerszego oddźwięku. W tym przypadku dokument nie spowodował kontrowersji w konserwatywnych kręgach ani nie wzbudził entuzjazmu wśród liberałów. Nawet komentatorzy zazwyczaj krytycznie nastawieni do działań Papieża Franciszka wyrazili swoje uznanie.

Paweł Chmielewski z portalu PCh24 pisze: *[Dignitas infinita] pozostaje tekstem ważnym i potrzebnym. Mam nadzieję, że znajdzie szeroką recepcję zarówno w Kościele, jak i poza nim, stając się przedmiotem uważnej lektury wszystkich środowisk: zarówno liberalnych jak i konserwatywnych. Wszystkim ma coś do powiedzenia: tym pierwszym może pomóc w nawróceniu, tym drugim dać do ręki trafne argumenty. Podczas gdy większość dokumentów pontyfikatu Franciszka budzi zasadne kontrowersje, tym razem tekst można po prostu polecić.*

Tomasz Terlikowski, który jest bezlitosny w wytykaniu błędów Papieża Franciszka, w internetowym wydaniu Wprost przyznaje, acz niechętnie: *tekst ten [Dignitas Infinita] uświadamia, że choć w kwestiach duszpasterskich pontyfikat Franciszka jest niezwykle otwarty na nowe rozwiązania, to doktrynalnie i w wielu kwestiach etycznych pozostaje przywiązany do tradycyjnego, co nie oznacza niezmiennego nauczania Kościoła.*

"Dignitas infinita" to przede wszystkim umiejętność prowadzenia dialogu ze współczesnym światem. Dokument ten został opublikowany w kontekście 75. rocznicy Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, proklamowanej 10 grudnia 1948 roku. Warto przypomnieć, że Papież Franciszek spotkał się z krytyką za powiązanie programu Światowych Dni Młodych w Lizbonie z Agendą 2030 ONZ. Działalność ONZ, szczególnie w Afryce od lat 80., była przedmiotem krytycznych ocen abp Hosera. Marguerite Peeters, autorka książek o ideologii gender i współczesnych rewolucjach kulturowych, oskarżyła ONZ o promowanie szkodliwych ideologii, zwłaszcza po Międzynarodowej Konferencji na temat Zaludnienia i Rozwoju w Kairze w 1994 roku. Chociaż ONZ często spotyka się z krytyką dotyczącą swojej małej skuteczności, nie można zapominać o jej pozytywnych aspektach, takich jak Deklaracja Praw Człowieka, którą pozytywnie ocenił Jan Paweł II. Niestety, obecnie Deklaracja ta jest często wykorzystywana w sposób wybiórczy.

Watykański dokument "Dignitas infinita" wskazuje też nowe obszary, gdzie godność człowieka jest zagrożona. Bardzo ciekawe jest rozróżnienie, że oprócz godności ontologicznej, którą człowiek nabywa z samego faktu bycia człowiekiem, jest jeszcze godność moralna, społeczna i egzystencjalna. Godność moralną człowiek zachowuje, gdy postępuje zgodnie z sumieniem i ma prawo do takiego postępowania. Przypomnę, że pisałem o tym w marcowym biuletynie. Godność społeczną zachowuje wtedy, gdy żyje w warunkach godnych człowieka. Natomiast godność egzystencjalna odnosi się do wolności od szyskan, opresji psychicznej. Jak te ostatnie zagadnienia są ważne szybko przekonaf

się Papież Franciszek, bo niedawno otrzymał list od biskupów argentyńskich wzywających do odwiedzenia swojej ojczyzny. Argentyna od wielu lat boryka się z ogromnymi problemami ekonomicznymi, a od niedawna przechodzi szokową terapię ekonomiczną prowadzoną przez świeżo wybranego prezydenta Javiera Milei. Z powodu cięć świadczeń społecznych wiele osób popadło w skrajne ubóstwo.

Papież Franciszek podkreślił, że nowe obszary wymagające ochrony ludzkiej godności obejmują kwestie takie jak macierzyństwo zastępcze i ideologia gender. W swoich wypowiedziach wskazał, że surogacja jest niedopuszczalna, ponieważ sprowadza dziecko do roli towaru, co stoi w sprzeczności z godnością ludzką. Podobnie, zarówno aborcja, jak i eutanazja są uznawane za działania sprzeciwiające się tej godności. Największe chyba rozczarowanie środowisk liberalnym przyniosło stwierdzenie Papieża o ideologii gender. Według Papieża dążenie do pełnej autonomii w kwestiach płciowych, zgodnie z teorią gender, jest równoznaczne z próbą zastąpienia Boga, co jest sprzeczne z chrześcijańskim rozumieniem życia jako daru. Zdecydowane potępienie znalazło

również stwierdzenie o możliwości zmiany płci, które według Papieża, zagraża unikalnej godności osoby ludzkiej, nadanej od momentu poczęcia.

W obliczu rosnącego wpływu technologii, nowym wyzwaniem jest ochrona ludzkiej godności przed zagrożeniami cyfrowymi. Przemoc cyfrowa, która może prowadzić do uzależnienia, izolacji i stopniowej utraty kontaktu z rzeczywistością, stanowi poważne ryzyko dla rozwoju prawdziwych relacji międzyludzkich.

W kontekście dokumentu "Dignitas infinita", podkreślenie ludzkiej godności staje się wyjątkowo istotne, szczególnie w obliczu tendencji do postrzegania człowieka jako coraz to mniejszego elementu świata naturalnego, a nawet potencjalnego zagrożenia dla niego. Przypomnijmy, że w tradycji chrześcijańskiej godność człowieka wywodzi się z faktu bycia stworzonym na obraz i podobieństwo Boga oraz z odkupieńczej śmierci Chrystusa na krzyżu, co akcentuje niepowtarzalną wartość każdej ludzkiej istoty.

**Ks. Jerzy Limanówka SAC**  
**Ojciec Duchowny Rodziny Rodzin**

---

## **Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia Apostolskiego Rodzina Rodzin (WZ SARR)**

### **Kochani!**

**W sobotę 20 kwietnia 2024 r.** odbyło się Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia Apostolskiego Rodzina Rodzin (WZ SARR). W związku z upływem dwuletniej kadencji wybrany został nowy zarząd Stowarzyszenia, w skład którego weszli:

#### **Przewodniczący Zarządu:**

- **Krzysztof Broniatowski**

#### **Członkowie Zarządu:**

- Emilia Cichecka
- Michał Kot
- Małgorzata Lipiecka
- Szymon Lipiecki.

Bardziej szczegółowe sprawozdanie z WZ SARR będzie w osobnej informacji i w naszym Biuletynie. Sprawozdanie SARR z ostatniej kadencji str. 16.

**Krzysztof Broniatowski**

<b>W numerze przeczytasz:</b>	Zawierzenie Maryi	6	Sprawozdanie SARR	16
Tryptyk o Zmartwychwstaniu	FORMACJA	8		
Diakon J. Ogrodzki			Kalendarium Polskie	17
Niepokalana Matka	Pożegnanie śp. Antoniny Staszal			
Ks. Z. Kapłański	J. Nitka	14	Ogłoszenia	19, 20

# TRYPTYK O ZMARTWYCHWSTANIU

## I. Jak Stary Testament zapowiada zmartwychwstanie Mesjasza?

**Odrośl z pnia Jessego.** Prorockie zapowiedzi Mesjasza rozpoczęły się w czasach króla Dawida koronowanego w Jerozolimie w 1025 r. p. Chr. Kiedy Dawid wyraził chęć zbudowania domu (świątyni) Bogu, prorok Natan odpowiedział w imieniu Boga, że nie Dawid Bogu ale Bóg Dawidowi, wybuduje „dom”, to znaczy dynastię. Bowiem Bóg da Dawidowi wielkiego potomka, który będzie panował nad Izraelem na wieki. Pierwszym potomkiem Dawida, który zdawał się wypełniać to proroctwo, był syn Dawida, Salomon, budowniczy świątyni, jednak nawet on, uosobienie mądrości, daleki był od doskonałości. Po Salomonie zaś kolejni potomkowie na tronie w Jerozolimie byli coraz słabsi. Pod ich rządami Królestwo osłabło, rozpadło się, skurczyło się i zgaś w nim żar przymierza zawartego z Bogiem. A jednak prorocy cały czas obiecywali, że przymierze to nie zgaśnie i nawet, kiedy w końcu nad Izraelem zawisła groźba niewoli, prorok Izajasz wygłosił wielką zapowiedź, stawiającą obietnicę Natana w zupełnie nowym świetle: *Wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści się odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.* (Iz 11,1-2) Znaczący to, że jeśli nawet dynastia Dawida upadnie i wszelkie ludzkie sposoby spełnienia się Bożej obietnicy zawiodą, to Bóg i tak da Mesjasza, który będzie jak świeża odrośl z korzenia obumarłej dynastii. Efekt odradzania się roślin, znany dobrze wszystkim uprawiającym ziemię, stał się obrazem przyszłości i kiedy będzie się już zdawało, że Mesjasz nie nadchodzi albo ginie, wtedy On pojawi się spektakularnie, jak odrastający pęd. To proroctwo jest pierwszą zapowiedzią losów Mesjasza.

**Psalm 16.** Drugim tekstem mówiącym o uwolnieniu potomka Dawida z więzów śmierci są słowa Psalmu 16, którego zakończenie brzmi: *Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy, nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy. Dlatego się cieszy moje serce, dusza się raduje, a ciało moje będzie spoczywać z ufnością, bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny Tobie zasnął grobu. Ukażesz mi ścieżkę*

*życia, pełnię radości u Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej prawicy.* (Ps 16,8-11) Na psalm ten powołał się Piotr w swej mowie w dniu Pięćdziesiątnicy (Dz 2,22-31). Wyjaśni, że skoro psalm jest modlitwą króla Dawida, jak wierzyli Żydzi, to król nie może w niej mówić o sobie, bo sam przecież umarł i jego grób jest znany, lecz mówi on z ducha prorockiego słowa włożone w usta zapowiedzianego mu potomka. Mesjasz dziękuje w nich Bogu, że zostanie wyzwolony od śmierci i Jego ciało nie ulegnie rozkładowi. Oto przytoczony w Dziejach Apostolskich fragment mowy Piotra: *Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie, tego Męża, który z woli, postanowienia i przewidzenia Boga został wydany, przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście. Lecz Bóg wskrzesił Go, zerwawszy więzy śmierci, gdyż niemożliwe było, aby ona panowała nad Nim, bo Dawid mówi o Nim: [...] Dlatego ucieszyło się moje serce i rozradował się mój język, także i moje ciało spoczywać będzie w nadziei, że nie zostawisz duszy mojej w Otchłani ani nie dasz Świętemu Twemu ulec rozkładowi. [...] Bracia, wolno powiedziec do was otwarcie, że patriarcha Dawid umarł i został pochowany w grobie, który znajduje się u nas aż po dzień dzisiejszy. Więc jako prorok, który wiedział, że Bóg przysiągł mu uroczyście, iż jego Potomek zasiądzie na jego tronie, widział przyszłość i przepowiedział zmartwychwstanie Mesjasza, że ani nie pozostanie w Otchłani, ani ciało Jego nie ulegnie rozkładowi.* (Dz 2,22-31)

**IV Pieśń o Słudze Pańskim.** Wreszcie słowa IV Pieśni o Słudze Pańskim, które są proroctwem z połowy VI w. p. Chr. a mimo to wyjątkowo dobrze przystają do misji Jezusa: *Grób mu wyznaczono między bezbożnymi, i w śmierci swej był [na równi] z bogaczem, chociaż nikomu nie wyrządził krzywdy i w jego ustach kłamstwo nie powstało. Spodobało się Panu zmiążyć go cierpieniem. Jeśli on wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pańska spełni się przez niego. Po udrękach swej duszy ujrzy światło i nim się nasyci. Sprawiedliwy mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości on sam dźwigać będzie.*

*Dlatego w nagrodę przydzielę mu tłumy, i posiadzie możnych jako zdobycz za to, że siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A on poniósł grzechy wielu i oręduje za przestępcami.* (Iz 53,9-12) Prorok opisuje tu realistycznie mękę Mesjasza jako ofiarę za ludzi, a następnie Jego nowe życie w świetle, w roli orędownika za grzesznikami.

Przywołane trzy proroctwa pokazują, jak Bóg przygotowuje ludzi na przyjęcie prawdy o zmartwychwstaniu. Były one szczególnie ważne dla wiary apostołów i chrześcijan pochodzenia żydowskiego.

## II. Świadkowie Zmartwychwstania Jezusa

Zasadnicze znaczenie dla poznania prawdy o zmartwychwstaniu Jezusa miały przeżycia apostołów. Oni żyli z Nim od początku Jego publicznej działalności: słuchali Jego nauki, byli świadkami znaków i cudów, które czynił poczynając od Kany Galilejskiej, oglądali Jego chwałę nad Jordanem i na Taborze, uwierzyli w Niego, że ma słowa życia wiecznego i pokochali tak, że Jego śmierć stała się ich osobistą tragedią. Szczególnymi świadkami Jezusa byli Piotr i Jan. Jan jedyny wytrwał pod krzyżem, widział z bliska śmierć Jezusa, krew i wodę wypływające z Jego boku i z wielką powagą zapisał, że *świadectwo jego jest prawdziwe, on wie że mówi prawdę, abyście i wy wierzyli* (J19,35). Zaś Piotr i Jan pierwsi przybiegli do grobu w niedzielę i zobaczyli, że jest on pusty (J20,3-9), że leżą w nim tylko płótna, leżą w sposób uporządkowany, wskazujący na to, że ciała nie ukradziono, nie rozwinięto go z nich, ale, że doczesne ciało Jezusa znikło w sposób niewytłumaczalny spomiędzy płócien w chwili zmartwychwstania, pozostawiając być może ślady, które dziś oglądamy jako tzw. Całun Turyński i Chustę z Manoppello.

Później apostołowie dają jeszcze świadectwo, że spotykali Zmartwychwstałego przez 40 dni: jedli z Nim i pili, a On obdarowywał ich pokojem, utwierdzał w wierze, napełniał Duchem i rozsyłał na cały świat. Uczył ich też, że choć Jego obecny, chwalebny wygląd podlega innym prawom niż ziemskie, jednak można i w nim Go prawdziwie poznać i nawet dotykać. Jak? Przez wiarę i miłość do Niego oraz przez Eucharystię. Jezus zapewnił też, że jest z nami po wszystkie dni aż do skończenia świata, a wtedy znów staniemy się

cieleśni, spotkamy się z Nim w chwale. Siła przeżywania mocą Ducha Świętego kontaktu ze Zmartwychwstałym była w nich tak wielka, że nie wahali się głosić o Nim z przekonaniem, cierpieć prześladowania i umierać jako męczennicy.

## III. Dziedzictwo Zmartwychwstania

A w końcu otwiera się przed nami dziedzictwo zmartwychwstania. Kluczem do skorzystania z tego dziedzictwa będzie nasz związek z Jezusem. Kto ma ten związek przez żywą wiarę i miłość do Jezusa, najpierw swoją obciążoną grzechem i cierpieniem doczesność, zwaną starym człowiekiem, może przeżyć z Nim, ponieważ On tego naszego starego człowieka przyjął na siebie. Ale mając na sobie naszą doczesność Jezus z nią umarł i to dlatego św. Paweł napisze: *razem z Nim umarliśmy* (Rz 6,8). Ale dzięki temu, że Jezus umarł, umarli też z Nim nasze grzechy i cierpienia, to znaczy to wszystko, co tamuje nasz przystęp do Boga. Tak jesteśmy oczyszczeni z grzechu. Dlatego też, kiedy On zmartwychwstaje, i my razem z Nim mamy nowe życie, nowy, duchowy związek z Bogiem w doczesności i potem w wieczności. Dlatego, jak napisze św. Paweł *razem z Nim żyć będziemy* (Rz 6,8) na mocy Jego zmartwychwstania. Przeobrażenie się Jezusa doczesnego w chwalebne sprawia, że w nas dokonuje się przeobrażenie starego człowieka grzesznego w nowego - w ściślejszej więzi z Jezusem.

To pierwszy dar jaki otrzymujemy od Niego. A drugi to bliskie obcowanie ze Zmartwychwstałym już w życiu doczesnym. On, jak powiedział, jest z nami *po wszystkie dni aż do skończenia świata* (Mt 28,20) – towarzyszy nam w świecie i mieszka w naszych sercach, ale także obcuje z nami w chwalebny Ciele Eucharystycznym. Te sposoby życia z Nim w bliskości są nam dostępne przez wiarę – przez zawierzenie Mu i zdanie się na Niego, rozmodlenie się w Nim, zaangażowanie się w Niego, które sprawia, że coraz bardziej widzimy Go, a potem Kochamy. A On napełnia nas Duchem Świętym. Tak coraz bardziej z Nim i coraz bardziej napełnieni Duchem, jesteśmy coraz lepiej przygotowani do wieczności. I nie jest to utopia, ani pobożna gadanina, ale świadectwo o konkretnym doświadczeniu życiowym świętych, dostępnym dla każdego człowieka.

*diakon Jan*

# Pomysł piękny, bo Boży

## - Niepokalana Matka

Wiemy, że wielu świętych, wielu pasterzy oddawało się w opiekę, w niewolnictwo Matce Najświętszej. To znak wiary, znak pasterskiej troski. Ale to nie jest pomysł żadnego człowieka, początek – jak wszystkiemu, co dobre – dał sam Pan Bóg.

### Testament Pana Jezusa:

W ostatnich chwilach życia ludzie mówią to, co najważniejsze. Przypomnijmy, co zapisał naoczny świadek:

*„Kiedy Jezus ujrzął Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.” /J 19, 26-27/*

Święty Jan wykonał zadanie wypowiedziane przez Mistrza: zaprosił Maryję do swego domu i traktował jak własną matkę. Jak się potem okazało nie tylko jemu Maryja była bliska, święty Łukasz w Dziejach Apostolskich przypomina, że Matka Jezusa towarzyszyła Apostołom: *„Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego”. /Dz 1, 14/*

### Autorytatywne wypowiedzi Kościoła:

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa pojawiła się teza, że Jezus zrodzony przez Maryję był wspañiałym człowiekiem, ale nie był Synem Bożym w znaczeniu dosłownym. Trzeba było sprostować te błędy, dlatego sobór w Efezie (430-431) ogłosił Dogmat o Bożym Macierzyństwie Maryi. Wierzymy zatem, że Jezus, Syn Maryi w porządku człowieczeństwa jest od chwili poczęcia jednocześnie Jednorodnym Synem Boga.

Inne prawdy wiary ogłoszone przez Kościół to dogmat „O Maryi zawsze dziewicy” ogłoszony w 640 roku na synodzie Laterańskim, dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny (1854) i dogmat „O wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny” (1950). Ten ostatni głosi: *„niemożliwe, aby skażenia w grobie doznała Ta, która porodziła Syna Bożego”.*

### Macierzyństwo Maryi w praktyce

W zupełnie zrozumiały sposób Jego Matka była bliska zarówno Jego uczniom jak i wierzącym w następnych pokoleniach.

Od czasów biblijnych prości ludzie zwracali się do Maryi. Szczerze wierzyli, że nie popełniła grzechu, była zatem w jakiś sposób doskonalsza od wszystkich, ale jednak wszystko, czego doświadczała, przeżywała ludzkim sercem, ludzkim umysłem, ludzkimi emocjami. Majestat Syna Bożego, Jezusa Chrystusa nieco onieśmiała, Maryja była uczuciowo bliższa, dlatego też od samego początku traktowano Ją jak pośredniczkę: proszono Ją o modlitwę, o wstawiennictwo, do niej śmieiej się zwracano.

Pamiętamy zapewne słowa Maryi wypowiedziane w Kanie Galilejskiej: *„Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” /J 2, 5b/.* Zawsze wskazywała Swego Syna, zawsze też i potem, co wiemy z przeróżnych objawień, że w Bogu jest cel życia i nasza nadzieja. Maryja jest niezwykle pokorna, nigdy nie zezwala, aby wyłącznie na nią padały ludzkie spojrzenia, aby do niej kierowano modlitwy. Zresztą teologia przypomina, że zawsze modlimy się do Pana Boga, możemy jedynie korzystać z pośrednictwa, wstawiennictwa Maryi i innych świętych.

We wspomnianych objawieniach Maryja „wprowadza w życie” powierzone Jej przez Syna macierzyństwo. W Lourdes Maryja rozmawiała z Bernadetą, w Fatimie z trójką dzieci Maryja zatroskana losami świata, przestrzega przed strasznymi wydarzeniami, które mogły spaść na świat jako skutki odchodzenia ludzi od Pana Boga.

To oczywiście nie wyczerpuje tematu: przecież w każdym objawieniu Maryja zatroskana, jak każda matka, przestrzega i doradza, uprzedza i motywuje. Przypomina, że na każdego czeka Jej Syn (z Ojcem i Duchem Świętym), chce spędzać

czas z każdym ze swoich dzieci. Spędzamy z nią czas zawsze, ilekroć wzniesiemy do niej myśl, nie tylko wtedy, gdy weźmiemy do ręki Różaniec, nie tylko wtedy, gdy, korzystając z Ewangelii, wpatrujemy się w chwilę z jej życia, ale podczas spokojnej zadumy czy dobrej lektury (to nie tylko św. Ludwik Grignon de Montfort ale setki

uznanych pozycji – wystarczy wpisać w wyszukiwarkę internetową „Literatura Maryjna”).

Nie można pominąć ogromnego wkładu bł. kard. Stefana Wyszyńskiego, ale o tym już przeczytamy w kolejnym materiale.

**Ks. Zbigniew Kapłański**

## Zawierzenie Maryi w Rodzinie Rodzin



Stefan Kardynał Wyszyński powiedział: „Pragnę dziś otworzyć serce swoje przed wami, aby wam odsłonić tajemnicę trwania Kościoła Chrystusowego w Ojczyźnie naszej. Pragnę wam wyznaczyć swoją wiarę w to, że tę moc trwania zawdzięczamy obecnej w misterium Chrystusa i Kościoła Bogurodzicy”.

Nic więc dziwnego, że Rodzina Rodzin od samego początku swego istnienia żyła i dalej trwa w obecności Matki Bożej, której zawiera swoją postugę rodzinom.

Ruch Apostolski Rodzina Rodzin obejmuje swoją pracą apostolską wszystkich przejętych ideą odnowy, uświęcenia oraz pomocy rodzinie. Członkostwo w Ruchu uzyskuje się przez uczestnictwo w grupie parafialnej, małżeństw, rodzin, młodzieżowej lub dziecięcej. Akt zawierzenia osobistego i swojej rodziny Matce Bożej stanowi duchowe dopełnienie przynależności do Rodziny Rodzin. Jest on dla wszystkich specjalną modlitwą, wyrazem podjęcia odpowiedzialności i zaangażowania się w pracę apostolską w ruchu. Uroczyste zawierzenia rodzin odbywają się na wspólnotowych spotkaniach w Święto Maryi Matki Kościoła i na corocznej pielgrzymce Rodziny Rodzin na Jasną Górę.

## AKT OSOBISTEGO ODDANIA SIĘ MATCE BOŻEJ

**MATKO BOŻA, NIEPOKALANA MARYJO!**

TOBIE POŚWIĘCAM CIAŁO I DUSZĘ MOJĄ,

WSZYSTKIE MODLITWY I PRACE, RADOŚCI I CIERPIENIA,

WSZYSTKO, CZYM JESTEM I CO POSIADAM.

OCHOTNYM SERCEM ODDAJĘ SIĘ TOBIE W NIEWOLĘ MIŁOŚCI,

POZOSTAWIAM CI ZUPEŁNĄ SWOBODĘ

POSŁUGIWANIA SIĘ MNĄ DLA ZBAWIENIA LUDZI

I KU POMOCY KOŚCIOŁOWI ŚWIĘTEMU, KTÓREGO JESTEŚ MATKĄ.

CHCĘ ODTĄD WSZYSTKO CZYNIĆ Z TOBĄ, PRZEZ CIEBIE I DLA CIEBIE,

WIEM, ŻE WŁASNYMI SIŁAMI NICZEGO NIE DOKONAM,

TY ZAŚ WSZYSTKO MOŻESZ CO JEST WOLĄ TWEGO SYNA I ZAWSZE ZWYCIĘŻASZ.

SPRAW WIĘC WSPOMOŻYCIELKO WIERNYCH,

ABY MOJA RODZINA, PARAFIA I CAŁA OJCZYZNA

BYŁY RZECZYWISTYM KRÓLESTWEM TWEGO SYNA I TWOIM

AMEN

**Maryja** - Jej imię tłumaczy się „umiłowana od Boga” - zwracam się do Tej, którą Bóg umiłował. Okazuję Jej swoją miłość przez akt oddania. Oddaję siebie, jak czyni to dziecko zawierzając się matce. Syn Boży wybrał Ją na Matkę i umierając na krzyżu powiedział do Jana: „*Oto Matka twoja*” . To Jej najwyższa godność. Od słów „**Matko Boża**” rozpoczynam swoje oddanie, chcąc naśladować miłość samego Boga.

**Niepokalana** - to Ta, która odniosła pełne zwycięstwo nad złem. Jest całkowicie wolna od grzechu i dlatego umie kochać jak nikt inny. Oddanie się Jej oznacza wolę zdecydowanej walki z grzechem, pragnienie udziału w czystości Jej serca i w Jej miłości.

**Tobie poświęcam ciało i duszę moją,**

**Wszystkie modlitwy i prace, radości i cierpienia,  
Wszystko, czym jestem i co posiadam.**

Pragnę oddać całego siebie Bogu. Decyduję się na akt, który jest oddaniem się Jemu, a więc okazaniem Jezusowi najwyższej czci. Staję przed Maryją z darem największym, jaki posiadam, oddaję się Jej sam. Otwieram swoje serce i oddaję swoje ciało i duszę, swoją wolę, wszystko czym jestem.

Oddaję **swoje radości i cierpienia**, czyli przeżycia i uczucia, które co chwila napętlniają moje serce. Oddaję Maryi **wszystko, co posiadam** - moją własność materialną i duchową, dobra przyrodzone i nadprzyrodzone, rzeczy, które nazywam swoimi: wiedzę, umysł, wartości moralne, cnoty i siły. Składam to mojej Matce, angażując się całkowicie w sprawy Jej Syna.

Oddaję się **ochotnym sercem**, więc dobrowolnie i z osobistego przekonania, zatem w pełni odpowiedzialnie. Mój akt oddania przeniknięty jest pokorą, bo taka jest prawda, że **własnymi siłami niczego nie dokonam**. Zwłaszcza moje życie religijne i moralne jest zależne od łaski, którą na każdą chwilę muszę wypraszać u Boga i później z nią współdziałać.

Wypowiadam moje oddanie z ufnością wierząc, że **Ty wszystko możesz, co jest wolą Twego Syna i zawsze zwyciężasz**. Nie ma w moim oddaniu ani jednego słowa o osobistych korzyściach.

Oddaję się Maryi **w niewolę miłości** - a więc na całkowitą własność, na bezgraniczną zależność. Ta niewola jest błogosławiona, bo pozwala mi rozsądnie postępować. To niewola miłości, bo dobrowolna i wynikająca z umiłowania.

**Pozostawiam Ci pełną swobodę posługiwania się mną** - jest to oddanie bierne. Nie tylko godzę się, ale i proszę, aby Maryja czyniła ze mną wszystko, co uzna za potrzebne dla chwały Boga i zbawienia ludzi. Oddaję Jej wszystkie moje prawa. Jest to zgoda na radość i cierpienie, na życie i śmierć. Naśladuję Chrystusa w Jego oddaniu się na wszystko, co dopuści Ojciec.

**Chcę odtąd wszystko czynić z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie** - deklaruję moje oddanie czynne, gotowość na aktywne współdziałanie z Maryją.

Oddając się Matce Bożej nie zatrzymuję się wyłącznie na Niej. Wznoszę się ku samemu Bogu, podejmuję służbę w sprawie, dla której żyła na ziemi Syn Boży i dla której została stworzona Jego Matka. Bóg dał Maryję ku pomocy Kościołowi i uczynił Ją Matką Chrystusa. Przez moje oddanie pragnę razem z Nią być pomocą Kościołowi.

**A Ty zaś wszystko możesz, co jest wolą Twego Syna** - oddając się Maryi, zdaję się na wolę Chrystusa. Jezus przez Nią będzie mnie prowadził, stawiał zadania, udzielał łask i pomocy. Królestwo Chrystusa w nas i na całym świecie jest to cel Ewangelii. To również cel mojego zawierzenia i oddania się Maryi Matce Boga i Matce Kościoła.

Rozwój Kościoła dokonuje się wtedy, gdy Chrystus panuje w moim i naszych sercach, gdy ludzie przyjmują jego nauczanie. Panowanie Maryi w nas przygotowuje nowe Królestwo Chrystusa. Dlatego chcę pracować ze wszystkich sił, aby jak najwięcej ludzi zawierzyło i oddało się Matce Bożej. Ufam, że Maryja przy współdziałaniu swych dzieci urzeczywistni Królestwo Boże w Narodzie Polskim: **„aby moja rodzina, parafia i cała Ojczyzna były rzeczywistym Królestwem Twego Syna i Twoim”**.

*Na podstawie materiałów przygotowanych przez zespół pod kier. Barbary Dziobak i ks. Feliksa Folejewskiego na 50-lecie  
RR opracowała Małgorzata Kowalik*

## Maj - MARYJA – MATKA KOŚCIOŁA – MATKĄ NADZIEI

„Oto Matka twoja...” *IJ 19,27*

- Kościół potrzebuje Matki
- Maryja – Matka Kościoła
- Maryja obecna w misterium Chrystusa i Kościoła
- Powierzenie się wspólnot rodzinnym MATCE KOŚCIOŁA
- Nadzieja płynąca z oddania się Maryi
- Duchowość pomocniczości we wspólnocie
- Pomocnicy Maryi Matki Kościoła
- Jak mamy pomagać Maryi?
- Wieczernik Zesłania Ducha Świętego
- Maryja - Matka Nadziei



### Czytania



**J 19,25-27**

#### Testament z krzyża

<sup>25</sup> A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. <sup>26</sup> Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój». <sup>27</sup> Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

#### Pierwszy znak w Kanie Galilejskiej

**J 2,1-12** <sup>1</sup> Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. <sup>2</sup> Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. <sup>3</sup> A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: «Nie mają już wina». <sup>4</sup> Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?» <sup>5</sup> Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie». <sup>6</sup> Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. <sup>7</sup> Rzekł do nich Jezus: «Napełnijcie stągwie wodą!» I napełnili je aż po brzegi. <sup>8</sup> Potem do nich powiedział: «Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu!» Oni zaś zanieśli. <sup>9</sup> A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem - nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli - przywołał pana młodego <sup>10</sup> i powiedział do niego: «Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory». <sup>11</sup> Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

<sup>12</sup> Następnie On, Jego Matka, bracia i uczniowie Jego udali się do Kafarnaum, gdzie pozostali kilka dni.



**964** Rola Maryi wobec Kościoła jest nieodłączna od Jej zjednoczenia z Chrystusem i wprost z niego wynika. "Ta zaś łączność Matki z Synem w dziele zbawczym uwidacznia się od chwili dziewiczego poczęcia Chrystusa aż do Jego śmierci" [Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 57]. W sposób szczególny ukazuje się w godzinie Jego męki:

Błogosławiona Dziewica szła naprzód w pielgrzymce wiary i utrzymała wiernie swoje zjednoczenie z Synem aż do krzyża, przy którym nie bez postanowienia Bożego stanęła,



najgłębiej ze swoim Jednorodzonym współcierpiałą i z ofiarą Jego złączyła się matczynym duchem, z miłością godząc się, aby doznała ofiarniczego wyniszczenia żertwa z Niej zrodzona; a wreszcie przez tegoż Jezusa Chrystusa umierającego na krzyżu oddana została uczniowi jako matka tymi słowami: "Niewiasto, oto syn Twój" (J 19, 26-27) [tamże, 58].

**965** Po Wniebowstąpieniu swego Syna "modlitwami swymi wspierała początki Kościoła" [tamże, 69]. Razem z Apostołami i kilkoma kobietami widzimy "także Maryję błagającą w modlitwach o dar Ducha, który podczas Zwiastowania już Ją był zacienił" [tamże, 59].

**967** Przez całkowite przyłgnięcie do woli Ojca, do odkupieńczego dzieła swego Syna, do każdego natchnienia Ducha Świętego, Maryja Dziewica jest dla Kościoła wzorem wiary i miłości. Przez to właśnie jest Ona "najznakomitszym i całkiem szczególnym członkiem Kościoła" [tamże, 53]; Maryja jest "figurą" Kościoła (*typus Ecclesiae*) [tamże, 63].

**972** Po omówieniu rzeczywistości Kościoła, jego początku, posłania i przeznaczenia, możemy jedynie spojrzeć na Maryję, by kontemplować w Niej to, czym jest Kościół w swoim misterium, w swojej "pielgrzymce wiary", i czym będzie w ojczyźnie na końcu swojej drogi, gdzie go oczekuje "w chwale Przenajświętszej i nierozdzielnej Trójcy", "we wspólnocie wszystkich świętych" [tamże, 69], Ta, którą Kościół czci jako Matkę swego Pana i jako swoją Matkę:

Tymczasem zaś Matka Jezusowa, jak w niebie doznaje już chwały co do ciała i duszy, będąc obrazem i początkiem Kościoła mającego osiągnąć pełnię w przyszłym wieku, tak tu na ziemi, póki nie nadejdzie dzień Pański, przyświeca Ludowi Bożemu pielgrzymującemu jako znak pewnej nadziei i pociechy [tamże, 68].

*Katechizm Kościoła Katolickiego, art. 964, 965, 967, 972, Pallottinum, Poznań 1994.*

## Wybrane fragmenty z nauczania Prymasa:

### MARYJA – MATKA KOŚCIOŁA

*„Najwyższa godność Macierzyństwa Maryi uzasadnia szczególną chwałę i cześć, jaką oddano Najświętszej Pannie, nadając Jej tytuł **Matki Kościoła** w czasie drugiej sesji Soboru Watykańskiego Drugiego. [...]*

*Godność powszechnego Macierzyństwa Maryi jest punktem centralnym katolickiej nauki o Maryi. [...] Cel oddania całego Kościoła i świata macierzyńskiej opiece Maryi byłby następujący:*

1. Wyznanie wiary w specjalne wstawiennictwo Maryi jako Matki Boga.
2. Prośba, by zechciała wybłagać:

**a) Pełną wolność kultu;** obronę obyczajów chrześcijańskich zgodnych z wielką godnością natury ludzkiej, odkupionej przez Chrystusa i strzeżonej prawem naturalnym; uznanie praw Kościoła, a szczególnie wszystkich objawów i form religijności, by nie lekceważono podstawowych praw człowieka.

**b) Pomoc w osiągnięciu tak ważnej dziś jedności wszystkich chrześcijan, aby wszyscy wyznawcy Chrystusa tworzyli jedną owczarnię pod jednym Pasterzem.**

**c) Wyproszenie łaski, aby wśród wszystkich narodów ziemi zapanował pokój, tak aby ludy porzuciły wszelkie zło i współpracowały nad osiągnięciem i umocnieniem pokoju Bożego. [...]**

*Składając Memorial chcieliśmy wykazać **nasze przekonanie i nadzieję, że za pośrednictwem tego właśnie oddania, osiągnie się zwycięstwo przy współdziałaniu Maryi, która jest Matką Chrystusa i jako taka ma w dziele Odkupienia ogromne zadanie.** Obrazuje to modlitwa, którą my, biskupi polscy, odmawiamy we Mszy świętej o Matce Bożej Częstochowskiej:*

*„Ze względu na triumf religii chrześcijańskiej składamy Ci, Panie, ofiarę błagalną: by dla nas była owocna, niech pospieszy z pomocą Wspomożycielka – Dziewica, dzięki której odniesiono tak wielkie zwycięstwo”. [...]*



Przykłady z dziejów naszej Ojczyzny, a zwłaszcza z trudnych okresów naszej historii, gdy ważyły się losy Narodu, wykazują, jak ogromna jest moc wstawiennictwa Maryi w obronie naszej wiary, wolności i bytu Narodu. Pisarze kronik religijnych w naszym kraju notują, że lud nasz ustrzegł się niebezpieczeństwa reformacji protestanckiej dzięki głębokiej czci Matki Najświętszej, a wyższe stany naszego społeczeństwa wnet powróciły do dawnej wiary i religijności, gdyż nie chciały utracić nabożeństwa do Maryi, Matki Boga i ludzi.

Podobnie myślimy i w dzisiejszych czasach; więcej, **mamy silne przekonanie, poparte codziennym doświadczeniem, że jedyną obroną naszej jedności i poręką zbawienia jest głęboka cześć wobec Matki Boga i ludzi, Matki całego rodzaju ludzkiego, a w szczególności sposób wobec Matki Kościoła [...].**"

Wypowiedź Stefana Kardynała Wyszyńskiego, Prymasa Polski, na czwartej sesji Soboru Watykańskiego Drugiego (fragmenty) - Rzym, aula soborowa, 16 września 1964 r. w: S. WYSZYŃSKI *Wszystko postawiłem na Maryję*, Paryż, 1980, s. 293-296.

## MARYJA OBECNA W MISTERIUM CHRYSYTA I KOŚCIOŁA

„Wy, Drogie Matki, wiecie, że w rodzinie często już wszyscy śpią, utrudzeni pracą dnia, w domu jest cicho i ciemno, ale Wy jeszcze czuwacie. Podobnie jest w Kościele Bożym. Gdy zdaje się nam, że jesteśmy osamotnieni, bo Bóg milczy i chyba nie widzi wszystkich nieszczęść, cierpień, niedoli i zła – **Maryja, Matka czuwa, jest przy nas, widzi nasze zmagania i wysiłki.** Taki jest sens tajemnicy, którą przypomniał nam Sobór: **Maryja obecna w misterium Chrystusa i Kościoła. Obecna – to znaczy czujna, wrażliwa, uważna, troskliwa, zapobiegliwa.** Może jak w Kanie Galilejskiej, tak i dziś przypomina swojemu Synowi: „Wina nie mają...” – chleba nie mają, zdrowia i dachu nad głową nie mają, pokoju serca nie mają... miłości nie doznają... Tak szepcze nieustannie swojemu Synowi. To jest Jej zadanie w misterium Chrystusa i Kościoła.

Ale rzecz znamienita, Dzieci Boże, że nawet w chwilach trudnych, **Maryja nigdy nie była samotna. Sama wypełniała swoje zadanie, ale zawsze ktoś przy Niej był.** W domu nazaretańskim był Jej opiekun – Józef. Na Kalwarii pod krzyżem Chrystusa był Jan, Magdalena, Maria Salome, różne niewiasty z Galilei. A później przyłączyli się do Niej różni ludzie, nawet tacy, którzy przedtem nie byli przyjaźni Chrystusowi. Gdy doznali światła łaski, mówili: „Prawdziwie to był Syn Boży”. Wszyscy skupili się przy Tej, która stała spokojnie, rozumiejąc tajemnicę Krzyża. Wspierali Maryję, chociaż oczekiwali też od Niej pomocy. Tak było również w **Wieczniku Zielonych Świąt, przed przyjściem Ducha Świętego. Maryja wspierała wszystkich zgromadzonych, ale i oni Ją wspierali, aby mogła wypełnić swoje zadanie wobec młodego Kościoła.**

Dzieci Boże! Wiara w to, że Maryja jest, że nas widzi, czuwa nad nami, że działa i pomaga – jest tak powszechna, iż **nazywamy Maryję Matką Bożą Nieustającej Pomocy, Wspomożeniem Wiernych, Wspomożycielką i Matką Najlepszą. Nazywamy Ją dzisiaj Matką Kościoła.** Wołamy do Niej: Matko nasza! Pielgrzymujemy do Jej sanktuariów. A Maryja raz po raz w jakimś kraju, w nieznanym przedtem miejscowości, jak Lourdes, Fatima, La Salette, czy gdziekolwiek – ukazuje się, mówiąc, że chce zaradzić cierpieniom i mękom ludzkim. **Chce nam pomóc. A więc jest! Wierzymy w to. Jednego tylko potrzeba, abyśmy przy Niej stanęli i razem z Nią czuwali. Abyśmy wspierali Ją w wypełnianiu zadania, które ma w Rodzinie ludzkiej do spełnienia. A jak Jej mamy pomagać?**

Wy, matki i ojcowie, prowadźcie do Niej swoje dzieci i młodzież. Ofiarujcie Jej to, co dla Was najdroższe w świecie – wasze dzieci, a Ona doprowadzi je do Chrystusa. Gdy ktoś choruje, oddajcie cierpiącego Lekarce chrześcijańskiej, a Ona wyjedna mu u Boskiego Lekarza zdrowie. Gdy nie ma chleba w domu, gdy jest niedostatek, wołajcie do Maryi, która karmiła światła Zbawienie, aby jak Matka dała wam pożywienie. Ona przecież patrzyła na wielkie cuda Chrystusa, jak rozmnażał chleby i żywił tysiące. Jej więc oddawajcie wasze troski i niepokój o urodzaje ziemskie, aby je Bóg dał i zachować raczył. Jej oddawajcie wszystkie wasze codzienne sprawy, a Ona przekaże je Temu, któremu Ojciec Niebieski oddał wszystko, co jest na niebie i na ziemi. W ten sposób będziecie współdziałać nieustannie z tą Matką, którą w Ojczyźnie naszej nazywamy Matką Kościoła, Wspomożeniem Wiernych, Królową Polski. Jej przecież, jako Królowej i Matce, oddaliśmy się w macierzyńską niewolę miłości. **A są w Ojczyźnie takie sprawy, które w szczególny sposób trzeba oddawać Maryi.**"

S. WYSZYŃSKI *Maryja naszą pomocą, a my Jej pomocnikami*, Nieborów, 24 V 1972, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 704.

## POMOCNIK MATKI KOŚCIOŁA - TO CZŁOWIEK ŻYWEJ WIARY

„**Będziecie pomocnikami Maryi, gdy naśladować będziecie we wszystkim Matkę Najświętszą – silną w wierze, Matkę Piękną Miłości – oddaną całkowicie Chrystusowi. Pomocnik Matki Kościoła to człowiek żywej wiary, gorącej miłości i pełnego zjednoczenia z Chrystusem. Już teraz się z Nim łączycie, bo gdy przyjdzie czas, gdy staniecie na progu nieba, a wtedy najlepsza Matka wasza, której pomagaliście na ziemi, przedstawi was jako swoich przyjaciół i pomocników Jezusowi Chrystusowi, który jest błogosławionym Owocem Jej życia.**”

S. WYSZYŃSKI, *Do chorych archidiecezji warszawskiej (II)*, Warszawa, Miodowa, 8 VI 1975, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 840.

## MARYJA W WIECZERNIKU ZEŚLANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

„**Jezus Chrystus wybrał bardzo dobry moment na to, aby ogłosić nowe zadanie Maryi w świecie. Jak długo żył na ziemi, zdawało się ludziom, że Jej zadanie sprowadza się do służby Synowi. Ale na Kalwarii, gdy Chrystus odchodził do Ojca, wtedy przypomniał Jej, że jest Matką już nie tylko Syna Bożego, ale i naszą Matką. Tak Ją nazwał. Miał do wyboru inne tytuły, którymi mógłby przyozdobić Maryję. Mógł ogłosić Ją na Kalwarii Królową, jak my to dziś czynimy, a jednak ogłosił Ją Matką. Maryja od początku spełniała swe posłannictwo macierzyńskie, spełniała je już wtedy, gdy była ciemność**



**Wielkiego Piątku i nadzieje Wielkiej Soboty, spełniała je wobec Apostołów, którzy rozbiegli się jak kurczęta, gdy stracą opiekuńczą kokosz. Trzeba ich było skupić, zebrać, dodać im otuchy, przypomnieć: „Ufajcie, On zwyciężył świat!”. Największe zwycięstwo już dokonane! Skupiła ich wreszcie wokół siebie w Wieczerniku Ześłania Ducha Świętego i tam zaczęła pełnić swoje zadanie macierzyńskie wobec młodego Kościoła. [...]**

Wiemy przecież z nauki Soboru, że **macierzyństwo Maryi w Kościele ma wymiary nie tylko materialne, doczesne, ale mistyczne, duchowe**. Dlatego nazywamy Ją **Matką Mistycznego Ciała Chrystusowego – Kościoła**. Ona to, z woli Jezusa Chrystusa, wewnątrz nas karmi, żywi. Jak gdyby swoją macierzyńską pierś, którą podawała Jezusowi Dzieciątku, teraz podaje wielkiemu Chrystusowi, rosnącemu w Kościele – jak to wspaniale przedstawia malarstwo cysterskie. Oczywiście, jest to przenośnia artystyczna, ale odpowiadająca rzeczywistości duchowego wzrostu, rozrostu i procesu żywienia, jaki przez Maryję dokonuje się dziś w Kościele. My to widzimy na każdym niemal kroku. Ilekroć jesteśmy głodni, wystraszeni, wylęknieni, schorowani, wtedy łatwiej się nam z Nią porozumieć i coś od Niej otrzymać. [...]

**Dzieci kochane! Dzisiaj jeszcze bardziej potrzeba głębokiego zrozumienia Bożego Macierzyństwa Maryi, które Ona sprawuje na ziemi i w całym Kościele powszechnym, niemal w każdym kraju katolickim, w każdej rodzinie i w każdym sercu. Nadal więc jest Matką. Możemy Ją widzieć na Kalwarii, pod Krzyżem, ale Ona jest, zawsze jest. I zawsze działa. Boże Narodzenie tak bardzo nam to przypomina. Czytania godzin kanonicznych, tak doskonale dobrane w posoborowym brewiarzu, odsłaniają nam pełnię funkcjonowania macierzyństwa Maryi we współczesnym świecie. A wiadomo, że **gdy znajdziemy Matkę, to na pewno znajdziemy i Jej Syna. Ona bowiem żyje Jego energiami, tak jak Bóg-Człowiek żyje energiami Ojca. Dzięki temu wszystko się kojarzy, zespala, jednoczy tak, iż stanowimy jakąś wielką, potężną jedność i całość. I nigdy nie jesteśmy samotni, wbrew temu, co w nastrojach chwilowych mogłoby się nam wydawać.**”**

S. WYSZYŃSKI, „Do siostr zakonnych archidiecezji warszawskiej”, Warszawa, 23 XII 1977, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 954.

## Śladami papieskiego nauczania

### MACIERZYŃSKA ROLA MARYI

„21. [...] W tekście Janowym opisu wydarzenia z Kany zarysowuje się to, w czym to nowe macierzyństwo wedle Ducha, a nie tylko wedle ciała konkretnie się przejawia. Przejawia się więc w trosce Maryi o ludzi, w wychodzeniu im naprzeciw w szerokiej skali ich potrzeb i niedostatków. W Kanie Galilejskiej została ukazana jedna tylko konkretna odmiana ludzkiego niedostatku, pozornie drobna i nie największej wagi („wina już nie mają”). Posiada ona jednak znaczenie symboliczne: owo wychodzenie naprzeciw potrzebom człowieka oznacza równocześnie wprowadzenie ich w zasięg mesjańskiej misji i zbawczej mocy Chrystusa. Jest to więc pośrednictwo: Maryja staje pomiędzy swym Synem a ludźmi w sytuacji ich braków, niedostatków i cierpień. **Staje „pomiędzy”, czyli pośredniczy, nie jako obca, lecz ze stanowiska Matki, świadoma, że jako Matka może — lub nawet więcej: „ma prawo” — powiedzieć Synowi o potrzebach ludzi. Jej pośrednictwo ma więc charakter wstawienniczy: Maryja „wstawia się” za ludźmi. Ale nie tylko to: jako Matka równocześnie chce, aby objawiła się mesjańska moc Jej Syna. Jest to zaś moc zbawcza, skierowana do zaradzenia ludzkiej niedoli, do uwalniania od zła, jakie w różnej postaci i w różnej mierze ciąży nad życiem ludzkim. Tak właśnie mówił o Mesjaszu prorok Izajasz w znanym tekście, na który Jezus powołał się wobec swoich rodaków z Nazaretu: „(...) abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom wolność, a niewidomym przejrzenie (...)” (por. Łk 4, 18).**



Inny istotny element tego macierzyńskiego zadania Maryi wyrażają słowa skierowane do sług: **„Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”**. Matka Chrystusa staje się wobec ludzi **rzecznikiem woli Syna**, ukazując te wymagania, jakie winny być spełnione, aby mogła się objawić zbawcza moc Mesjasza. W Kanie **dzięki wstawiennictwu Maryi i posłuszeństwu sług Jezus zapoczątkował „swoją godzinę”**. W Kanie Maryja jawi się jako **wierząca w Jezusa**: Jej wiara sprowadza pierwszy „znak” i przyczynia się do wzbudzenia wiary w uczniach.

22. Możemy więc powiedzieć, że w powyższym zapisie Ewangelii Janowej znajdujemy jakby pierwszy zarys prawdy o macierzyńskiej trosce Maryi. Prawda ta znalazła wyraz również w magisterium ostatniego Soboru. Warto zauważyć, jak macierzyńska rola Maryi została przedstawiona przezeń w odniesieniu do pośrednictwa Chrystusa. Czytamy bowiem: **„Macierzyńska rola Maryi w stosunku do ludzi żadną miarą nie przyćmiewa i nie umniejsza tego jedyne go pośrednictwa Chrystusowego, lecz ukazuje jego moc”, ponieważ „Jezus Chrystus jest jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludźmi”** (por. I Tm 2, 5-6). Ta macierzyńska rola wypływa — dzięki upodobaniu Bożemu — „z nadmiaru zasług Chrystusowych, na Jego pośrednictwie się opiera, od tego pośrednictwa całkowicie jest zależna i z niego czerpie całą moc swoją”. [SOBÓR WAT. II, Konst. dogm. o Kościele *Lumen gentium*, 60.] Właśnie w takim znaczeniu wydarzenie w Kanie Galilejskiej jest jakby **zapowiedzią pośrednictwa Maryi**, które skierowane jest do Chrystusa, a zarazem zmierza do objawienia Jego zbawczej mocy. (...)

24. (...) Słowa wypowiedziane z wysokości Krzyża mówią o tym, że macierzyństwo Matki Chrystusa znajduje swoją „nową” kontynuację **w Kościele i przez Kościół**, jakby symbolicznie obecny i reprezentowany przez Jana. W ten sposób Ta, która jako „łaski pełna” została wprowadzona w tajemnicę Chrystusa, by być Jego Matką, czyli Świętą Bożą **Rodzicielką**, przez Kościół pozostaje w tej tajemnicy jako owa „**niewiasta**”, na którą wskazuje Księga Rodzaju (3, 15) u początku, Apokalipsa zaś u kresu dziejów zbawienia (12, 1). Zgodnie z odwiecznym planem Opatrzności, macierzyństwo Boże Maryi ma udzielić się Kościołowi, jak na to wskazują wypowiedzi Tradycji, dla których macierzyństwo Maryi w odniesieniu do Kościoła jest odbiciem i przedłużeniem Jej macierzyństwa w odniesieniu do Syna Bożego (Por. ŚW. LEON WIELKI, *Tractatus 26 de natale Domini*, 2: CCL 138, 126.).

Już sam moment narodzin Kościoła, jego pełne objawienie się wobec świata pozwala — według Soboru — dostrzec to **trwanie macierzyństwa Maryi**: „A kiedy podobało się Bogu uroczyście objawić tajemnice zbawienia ludzkiego nie wcześniej, aż ześle obiecane przez Chrystusa Ducha, **widzimy Apostołów przed dniem Zielonych Świąt «trwających jednomyślnie na modlitwie wraz z niewiastami i z Maryją Matką Jezusa i z braćmi Jego»** (Dz 1, 14), także Maryję błagającą w modlitwach o dar Ducha, który podczas zwiastowania już Ją był zacienił” (SOBÓR WAT. II, Konst. dogm. o Kościele Lumen gentium, 59.).

Tak więc w ekonomii łaski, sprawowanej pod działaniem Ducha Świętego, zachodzi **szczególna odpowiedniość pomiędzy momentem Wcielenia Słowa a momentem narodzin Kościoła**. Osobą, która łączy te dwa momenty, jest Maryja: **Maryja w Nazarecie — i — Maryja w Wieczerniku Zielonych Świąt**. W obu wypadkach Jej obecność w sposób dyskretny, a równocześnie wymowny — ukazuje drogę „narodzin z Ducha”. **W ten sposób Maryja, obecna w tajemnicy Chrystusa jako Matka, staje się — z woli Syna i za sprawą Ducha Świętego — obecna w tajemnicy Kościoła. Jest to nadal obecność macierzyńska, jak potwierdzają słowa wypowiedziane na Krzyżu: „Niewiasto, oto syn Twój”; „Oto Matka twoja”**.

Św. JAN PAWEŁ II, Encyklika *Redemptoris Mater* O błogosławionej Maryi Dziewicy w życiu pielgrzymującego Kościoła (25.03.1987) p.21, 22, 24.

## MEDYTACJA

### Kroki indywidualnej pracy duchowej



8. Gwiazda w Koronie Maryi Królowej  
- Niepokalanów - Światowe Centrum Modlitwy

„W tej kontemplacji, ożywionej szczerą miłością, Maryja jawi się nam jako obraz Kościoła, który, karmiony nadzieją, uznaje zbawcze i miłosierne działanie Boga, i w Jego świetle odczytuje własną drogę i całą historię. Pomaga nam Ona interpretować również dzisiaj to, co się wydarza, w odniesieniu do Jej Syna, Jezusa. Będąc nowym stworzeniem, ukształtowanym przez Ducha Świętego, **Maryja sprawia, że wzrasta w nas cnota nadziei**.

**Do Niej, Matki nadziei i pocieszenia, zwracamy się ufnie w naszej modlitwie; zawieramy Jej przyszłość Kościoła w Europie oraz wszystkich kobiet i mężczyzn tego kontynentu:**

## MODLITWA DO MARYI - MATKI NADZIEI

*Maryjo, Matko nadziei,  
bądź z nami na naszych drogach!  
Naucz nas głosić Boga żywego;  
pomóż nam dawać świadectwo Jezusowi,  
jedynemu Zbawcy;  
spraw, byśmy służyli bliźniemu,  
otwierali się na potrzebujących,  
wprowadzali pokój,  
z zapalem budowali świat  
bardziej sprawiedliwy;  
wstawiaj się za nami,  
którzy działamy w historii,  
pewni, że plan Ojca się wypełni.  
Jutrzenko nowego świata,*

*okaż się Matką nadziei i czuwaj nad nami!  
Czuwaj nad Kościołem w Europie:  
niech będzie odzwierciedleniem Ewangelii;  
niech będzie autentycznym  
miejscem komunii;  
niech żyje swoją misją  
głoszenia, celebracji i służby  
Ewangelii nadziei  
dla pokoju i radości wszystkich.  
Królowo pokoju,  
strzeż ludzkości trzeciego tysiąclecia!  
Czuwaj nad wszystkimi chrześcijanami:  
niech ufnie zdążają drogą jedności  
jako zaczyn zgody na kontynencie.*

*Czuwaj nad młodzieżą,  
nadzieją przyszłego świata;  
niech wielkodusznie odpowiada  
na wezwanie Jezusa.  
Czuwaj nad ludźmi odpowiedzialnymi  
za narody:  
niech podejmują budowanie  
wspólnego domu,  
w którym szanować się będzie  
godność i prawa każdego.  
Maryjo, daj nam Jezusa!*

*Spraw, abyśmy za Nim szli i kochali Go!  
On jest nadzieją Kościoła,  
Europy i ludzkości.  
On żyje z nami, pośród nas,  
w swoim Kościele!  
Z Tobą mówimy:  
«Przyjdź, Panie Jezu!» (Ap 22, 20).  
Niech nadzieja chwały  
włana przez Niego w nasze serca  
przynosi owoce sprawiedliwości i pokoju! ”*

Św. JAN PAWEŁ II, Adhortacja apostołska *Ecclesia in Europa*, p.125



W domu Antosi i Staszka Staszeków w latach siedemdziesiątych ub. w. dzięki Maryni Gabiniewicz organizowane były wakacje z Bogiem dla dzieci z Rodziny Rodzin. Córka Marysia wspomina „to Rodzina Rodzin nauczyła nas Apelu Jasnogórskiego”.

## Wspomnienie o śp. mojej Mamie Antoninie Staszek z domu Krzeptowska-Sabała



Obraz na jubileusz 50 lecia małżeństwa Stanisława i Antoniny

Mama urodziła się 16.02.1940 roku w Kościelisku. Tutaj wzrastała, chodziła do szkoły, pracowała, żyła. Pochodziła ze słynnego rodu Krzeptowskich - Sabała. Była piątym i najmłodszym dzieckiem Ludwika i Bronisławy (z domu Różak) Krzeptowskich-Sabała. Swojego przyszłego męża Stanisława Staszek poznała w szkole, na występach w salce katechetycznej, oraz podczas prac polowych. Sakramentalny związek małżeński zawarli 19.02.1966 r. w Kościele Parafialnym w Kościelisku pw. Św. Kazimierza Królewicza. Rok później na świat przyszedł ich pierworodny syn Stanisław, później w 1971 r. syn Wojciech, w 1975 r. córka Maria.

Mama ukończyła (jeszcze jako panna) kurs tkactwa warsztatowego i pracowała zawodowo w Zakopiańskiej Cepelii tkając kilimy wełniane. Prowadziła razem z mężem gospodarstwo rolne i dom, wychowywała dzieci. Rodzice stworzyli ciepły i bardzo zadbane dom otwarty dla drugiego człowieka, przyjmowali letników.

Ogromnym ciosem i bólem była dla Rodziców i rodzeństwa ciężka choroba nowotworowa i śmierć syna 12 letniego Stasia.

Pomimo tej tragedii Mama była kobietą pełną serdecznego uśmiechu i serca przepełnionego dobrocią, taką ją zapamiętamy. Kochała piękno i pięknie żyła pomimo ciężkiej pracy i trudów codzienności.

W małżeństwie Rodzice przeżyli 58 lat

Mama odeszła do Życia Wiecznego po ciężkiej i wyczerpującej chorobie w Wielki Piątek (29 marca) Roku Pańskiego 2024.

W Wielką Środę została zaopatrzona Sakramentem Namaszczenia, a w Wielki Czwartek przyjęła ostatni raz Komunię Świętą. Chorobę znosiła bardzo dzielnie i pokornie, modląc się i pozostając duchowo z Jezusem i Maryją. Różaniec i modlitewnik stale jej towarzyszył.

Dostojny pogrzeb Mamy odbył się 3 kwietnia w naszym Kościele Parafialnym w Kościelisku, w czasie oktawy Świąt Wielkanocnych. Została pochowana na miejscowym cmentarzu Parafialnym w mogile syna Stasia. Żegnała ją pogrążona w smutku i bólu Rodzina, Przyjaciele i rzesza mieszkańców Kościeliska oraz muzyka góralska grająca Sabałową nutę. Pożegnały ją też śpiewy ptaków i ukwiecona przyroda, która ją tak zawsze zachwycała.

Najukochańsza Mamusiu Spoczywaj w Wiecznej Bożej Chwale i Obecności.

***Twoja wdzięczna córka Maria***



**W ostatniej ziemskiej drodze Antosi towarzyszyła najbliższa rodzina oraz licznie zgromadzeni przyjaciele i sąsiedzi.**

W domu rodzinnym, przed wyprowadzeniem Antosi, żegnali Mąż Stanisław, córka Marysia oraz syn Wojtek z żoną Małgosią i dziećmi Wojtkiem, Stasiem, Karolinką i Maćkiem.



W uroczystości, jako reprezentanci Rodziny Rodzin z Warszawy uczestniczyli Jacek i Ela Nitkowie oraz Andrzej z Jagodą Szustakowie.



Trumnę do kościoła i do grobu nieśli mężczyźni z najbliższej rodziny

Obrzędowi złożenie doczesnych szczątków Antosi w mogile syna Stasia towarzyszyły modlitwy przy

dźwiękach góralskiej muzyki i przy pięknej słonecznej pogodzie.



# Sprawozdanie

## z działalności Ruchu i Stowarzyszenia Apostolskiego Rodzina Rodzin w okresie od dnia 23 kwietnia 2023 r. do dnia 20 kwietnia 2024 r. przygotowane na WZ SARR w dniu 20 kwietnia 2024 r.

W okresie sprawozdawczym zarząd działał w składzie: Krzysztof Broniatowski – jako przewodniczący, Kamil Cichecki, Małgorzata Lipiecka, Szymon Lipiecki i Michał Rogala – jako członkowie zarządu. Taki skład ustaliły wybory uzupełniające do zarządu, które odbyły się na WZ SARR w dniu 22 kwietnia 2023 r., po ustąpieniu w tym dniu z zarządu Jacka Nitki, Ewy Szkopińskiej i Doroty Tomczak.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 8 spotkań zarządu. Ponadto zarząd podejmował również uchwały w trybie obiegowym.

Bardzo ważnym wydarzeniem tego okresu była beatyfikacja rodziny Józefa i Wiktorii Ulmów. W dniu 10 września 2023 r. Ojciec Święty Franciszek włączył do grona błogosławionych Kościoła rodzinę Józefa i Wiktorii Ulmów wraz z ich siedmiorgiem dzieci, którzy zostali zamordowani 24 marca 1944 r. przez Niemców za ukrywanie Żydów. Uroczysta Msza święta beatyfikacyjna sprawowana była w rodzinnej miejscowości – w Markowej – w Archidiecezji Przemyskiej. Błogosławiona rodzina Ulmów stała się patronem naszej formacji i pracy rocznej.

Rodzina Rodzin rozpoczynając nowy rok pracy duszpasterskiej 2023-2024 w swojej formacji duchowej podążała śladami błogosławionej Rodziny Ulmów. Włącza się jednocześnie w nurt rozważań duszpasterskich Kościoła w Polsce związanych z rozwijaniem życia wspólnotowego Kościoła.

Wielką wartością tego okresu jest zauważalne zwiększenia aktywności grup młodych i najmłodszych małżeństw. Wykazały one inicjatywę proponując i organizując wydarzenia dla całej Rodziny Rodzin.

W okresie tym należy wyróżnić poniższe wydarzenia:

1. Projekt „Pokolenie Przyszłości” – zrealizowany cykl 18 kilkunastominutowych materiałów filmowych promujących w nowoczesny, multimedialny sposób tradycyjne wartości wiary katolickiej i wartości narodowe, przekazane nam przez świętego papieża Jana Pawła II, błogosławionego Stefana Kardynała Wyszyńskiego, sługę bożego ks. Franciszka Blachnickiego, Marię Okońska i Marię Wantowską. Pomysłodawcą i reżyserem projektu był p. Robert Sadownik, zaś projekt został sfinansowany w całości ze środków Instytutu Dziedzictwa Myśli Narodowej im. Romana Dmowskiego i Ignacego Jana Paderewskiego z Funduszu Patriotycznego - edycja 2023. Filmy są dostępne w Internecie (na naszej stronie internetowej).
2. W środę 24 maja 2023 r. w sali im. Kardynała Wyszyńskiego, ks. Jerzy Limanówka SAC – Ojciec Duchowny Rodziny Rodzin, dokonał poświęcenia obrazu błogosławionego Ks. Prymasa, który został umieszczony ponad gablotą z albumem z materiałami 9-cio letniej formacji Rodziny Rodzin opartej o Jasnogórskie Śluby Narodu, będącej darem na beatyfikację Prymasa. Obraz został nam ofiarowany przez Księżę Salezjanów, opiekujących się sanktuarium Prymasa Wyszyńskiego w Kobylance pod Szczecinem.
3. W dniu 28 maja 2023 w Choszczówce odbył się piknik rodzinny RR w po raz pierwszy obchodzonym liturgicznym święcie błogosławionego Stefana Kardynała Wyszyńskiego.
4. Na zakończenie roku formacyjnego SARR w dniu 18 czerwca odbyła się pielgrzymka do Niepokalanowa w czasie której konferencję wygłosiła Zofia Zawadzka o szczególnej obecności Maryi w historii Polski.
5. Jak co roku od wielu już lat pod patronatem SARR, odbyły się na przełomie czerwca i lipca 2023 czterotygodniowe „wakacje z Bogiem” w wynajętym ośrodku wypoczynkowym w Kujankach oraz wyjazdy formacyjne młodzieży w dniach 10-15 lipca 2023 w Uhercach Mineralnych, Bieszczady i 14-20 stycznia 2024 w Jaworkach, Pieniny.
6. W dniu 16 września 2023 r. w Choszczówce, grupa małżeństw z Rodziny Rodzin spotkała się na dniu skupienia pod tytułem „Moc mojego małżeństwa”. Wprowadzającą konferencję wygłosił ks. Paweł Kozłowski SAC. Bardzo obrazowo i pięknie opisał, że nasze małżeństwo jest krzyżem, ale krzyżem, który jest kluczem do Nieba oraz jak trudności przekuć na to co jest dobre. Zaproszeni specjaliści goście – pani Marlena i Łukasz Paliwodowie, na podstawie doświadczenia własnego życia, podsunęli mnóstwo inspiracji i pomysłów jak w codzienności spełniać się w roli żony/męża. Następnie odbyły się konferencje podzielone – stanowe. Mężowie spotkali się z księdzem Pawłem, zaś żony spotkały się z Emilią Cichecką i rozmawiały o mocy kobiecości w małżeństwie. Dzień zakończyła Msza Święta z odnowieniem przyrzeczeń małżeńskich.
7. W dniach 7-8 października 2023 r. odbyła się 65 pielgrzymka RR na Jasną Górę. Podczas pielgrzymki specjalnie zaproszony ks. Witold Burda wygłosił do nas przejmującą konferencję o błogosławionej rodzinie Ulmów. Prelegent był postulatorem w procesie beatyfikacyjnym tej rodziny.



8. W piątek 13 października 2023 r. odbyła się gala jubileuszowa 15-lecia Pallotyńskiej Fundacji Misyjnej Salvatti.pl. Rodzinę Rodzin reprezentowali Anna i Krzysztof Broniatowscy.
9. XXXVI sympozjum Ojcowizna, odbyło się w dniach 18-19 listopada 2023 r. Było przygotowywane z myślą głównie o młodych małżeństwach i rodzinach. W pierwszym dniu odbyła się konferencja zorganizowana wspólnie z Instytutem Pokolenia. Hasłem przewodnim konferencji było: „Silna rodzina receptą na problemy dzisiejszego świata”. Konferencja miała miejsce w Ząbkach, w ośrodku konferencyjnym Pallotyńskiej Fundacji Misyjnej Salvatti.pl. W drugim dniu, już na Łazienkowskiej, miała miejsce projekcja filmu Dariusza Walusiaka „Ulmowie Błogosławiona Rodzina”.
10. W dniu 8 grudnia 2023, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, jak co roku, miała miejsce Msza Święta w kaplicy ze złożeniem przyrzeczeń duchowej adopcji dziecka poczętego.
11. W grudniu 2023 r. udało się zorganizować kolejną „święteczną paczkę dla Lwowa”. Z powodu wprowadzonych przez stronę ukraińską nowych obostrzeń w przekraczaniu granicy, transport z darami (bus) dotarł do Lwowa dopiero 29 grudnia 2023 r.
12. W niedzielę 31.12.2023 r., w Święto Świętej Rodziny, miało miejsce spotkanie opłatkowe RR z udziałem ks. Kardynała Kazimierza Nycza. Po Mszy Świętej dzieci wraz ze swymi rodzicami zaprezentowały jasełka. W tym samym dniu w parafii pw. Świętego Jerzego Męczennika i Podwyższenia Krzyża Świętego we Wrocławiu (Brochowie) miała miejsce niecodzienna uroczystość: liturgiczne wprowadzenie relikwii błogosławionego Stefana Kardynała Wyszyńskiego do świątyni parafialnej. Inicjatorem wprowadzenia relikwii była grupa Rodziny Rodzin działająca przy tej parafii.
13. W dniu 3 lutego 2024 r. odbył się bal karnawałowy, podczas którego zebrano na pomoc RR we Lwowie i na Kresach 2.615 zł. Pieniądze te zostały przekazane adresatom.
14. W dniu 17.02.2024 r. w Choszczówce odbył się dzień skupienia i integracji RR z udziałem zaproszonej pani Doroty Szostek (**psycholog, teolog, psychoterapeuta**), która przeprowadziła ciekawe warsztaty międzypokoleniowe.
15. Po 10 latach przerwy, od 11.03.2024 r. ruszył w Ośrodku RR, kurs bezpośredniego przygotowania do sakramentu małżeństwa w formie Wieczorów dla Narzeczonych. Dzięki temu RR dysponuje obecnie zarówno kursem dla narzeczonych jak i poradnią rodzinną. Zakończenie kursu (20.05.2024 r.) zbiegnie się z datą bierzmowania kolejnej grupy młodzieży, która przygotowuje się do przyjęcia tego sakramentu w RR.
16. W dniu 16 marca z inicjatywy członków SARR zorganizowano plenerową drogę krzyżową w Kampinosie, a w dniach 28-30 marca w Ośrodku SARR przeprowadzono obchody Triduum Paschalnego dla członków Ruchu Rodzina Rodzin i ich sympatyków.
17. Trwały środowe adoracje Najświętszego Sakramentu i piątkowe (uwielbienie śpiewem i modlitwą) w III piątki miesiąca. Odbywały się spotkania formacyjne grup RR. Ukazało się 10 numerów Biuletynu RR. Działała strona internetowa RR ([www.rodzinarodzin.pl](http://www.rodzinarodzin.pl)) i Newsletter (nowa inicjatywa). Poradnia Rodzina służyła pomocą w sześciuosobowym składzie.
18. W tym okresie pożegnaliśmy Andrzeja Latkowskiego († 08.06.2023 r.), Grażynę Szafran († 07.08.2023 r.), Józefa Tomczaka († 01.10.2023 r.), Marię Pędich († 02.12.2023 r.), Dorotę Tomczak († 19.12.2023 r.), Marię Gabiniewicz († 09.03.2024 r.).

**Krzysztof Broniatowski**

---

„Nie wystarczy ocenić przeszłości, ale trzeba mieć ambicję tworzenia lepszej przyszłości”. bł. kard. Stefan Wyszyński

## KALENDARIUM POLSKIE – MAJ 2024

### Rok 2024 – Rokiem Arcybiskupa Antoniego Baraniaka

W niedzielę 7 stycznia 2024r. o godz.13.00 Arcybiskup Stanisław Gądecki, Metropolita Poznański i Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, odprawił Mszę Świętą transmitowaną na cały świat przez TVP Polonia w parafii św. Marcina w Mchach, rodzinnej miejscowości Baraniaków.

Antoni Baraniak urodził się 1.01.1904r. we wsi Sebastianowo (parafia Mchy w dekanacie boreckim). W młodości wstąpił do zgromadzenia salezjanów. Święcenia kapłańskie przyjął w 1930r. w Krakowie. Od 1933r. był sekretarzem metropolity poznańskiego i gnieźnieńskiego, Prymasa Polski, kardynała Augusta Hlonda, a po wojnie – Prymasa Stefana Wyszyńskiego. W roku 1951 papież Pius XII mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji gnieźnieńskiej. We wrześniu 1953 r. jako najbliższy współpracownik Prymasa Tysiąclecia bp Baraniak został aresztowany i uwięziony przez komunistyczną bezpiekę na warszawskim Mokotowie (ul. Rakowiecka). Był poddawany okrutnym torturom, by wymusić na nim zeznania przeciwko kard. Stefanowi Wyszyńskiemu, którego władza chciała zniszczyć. Biskupa zwolniono z aresztu (po 27 miesiącach bez procesu) 21 grudnia 1955r. i ... internowano. Bez Bożej pomocy nie przeżyłby komunistycznego więzienia. Na wolność powrócił dopiero w 1956 roku. Był wyniszczony fizycznie i psychicznie. W 1957r.

Został mianowany arcybiskupem metropolitą poznańskim. Zmarł po ciężkiej chorobie 13 sierpnia 1977r. Trwa jego proces beatyfikacyjny.

**1.05.1991** – Jan Paweł II ogłasza Encyklikę „Centesimus annus” („Rok setny”, w setną rocznicę encykliki Leona XIII „Rerum novarum”)

**2.05.2004** – Pierwszy raz Polacy obchodzą Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej.

**2/3.05.1921** – Wybucho III powstanie śląskie z Wojciechem Korfantym na czele. W wyniku tego polski Śląsk powiększony został do 1/3 spornego terytorium. Przypadło nam 50% hutnictwa i 76% kopalń węgla.

**3.05.1791** – Sejm uchwalił Konstytucję 3 maja, niemal w ostatniej chwili. W drugiej połowie 1791r., gdy przesądzone było zwycięstwo Rosji z Turcją, Katarzyna II podjęła decyzję o interwencji w Polsce. By zalegalizować w oczach międzynarodowej opinii publicznej agresję na Polskę, caryca posłużyła się polskimi zdrajcami, na czele z Franciszkiem Ksawerym Branickim, Sewerynem Rzewuskim i Stanisławem Szczęsnym Potockim. Plan carycy był prosty: zdrajcy mieli zawiązać konfederację w obronie „wolności” (zagrożonej rzekomo przez Konstytucję), a następnie mieli poprosić Katarzynę II jako gwarantkę „złotej wolności” o interwencję. Zbrojna interwencja szybko nastąpiła.

**12.05.1926** – Zamach majowy Józefa Piłsudskiego.

**12.05.1935** – W Belwederze umiera Józef Piłsudski, jeden z Ojców Niepodległości, na nowotwór złośliwy wątroby, o czym większość społeczeństwa nie wiedziała. Żegnały go tłumy Polaków. Przypuszcza się, że za niego modliła się św. Faustyna. W Łomży, 24 maja 1899, Józef Klemens Piłsudski przeszedł z wiary katolickiej na wyznanie ewangelicko-luterańskie, by móc w lipcu 1899r. poślubić rozwódkę – Marię Kazimierę Koplewską-Juszkiewicz. Piłsudski powrócił na łono kościoła katolickiego po śmierci pierwszej żony.

**13.05.1981** – Nieudany zamach na Papieża Jana Pawła II na placu przed bazyliką św. Piotra w czasie Jego przejazdu papa mobilem między pielgrzymami.

**13.05.1989** – „Powrót” relikwii św. Andrzeja Boboli do Polski.

**16.05.1657** – W Janowie Podlaskim został zamęczony przez kozaków św. Andrzej Bobola (herbu Leliwa). Urodził się w Strachocinie. Po kolejnych etapach kształcenia się wstąpił do zakonu jezuitów, był misjonarzem szczególnie na Polesiu – zwano go „duszochwatem”. Święty Andrzej Bobola troszczył się i troszczy o Polskę – można to poznać już podczas jego pierwszego objawienia w Pińsku. Tam też ukazał się, gdy miastu zagrażali heretycy Szwedzi. Zapewnił, że uratuje miasto, gdy ludzie odszukają jego trumnę, która była w podziemiach kościoła i wyniosą ją do bocznej nawy. Gdy go posłuchali, miasto zostało ocalone! Po tym wydarzeniu, które miało miejsce 45 lat po jego męczeńskiej śmierci, jezuiti rozpoczęli przygotowania do jego procesu beatyfikacyjnego. Drugie objawienie było w Wilnie w 1819r. Ojciec Bobola objawił się tam dominikaninowi, który za głoszenie patriotycznych kazań miał zakaz opuszczania klasztoru. I do tego obolałego z miłości do Polski zakonnik przychodzi o. Andrzej i przekazuje ważne proroctwa dotyczące Ojczyzny:

1. „Polska odzyska wolność, gdy skończy się wielka wojna”.
2. „Nadejdą czasy, że będę jej głównym patronem”.
3. „Gdy tak się stanie, Polska będzie pełna rozkwitu”.

**18.05.1920** – W Wadowicach urodził się Karol Wojtyła, późniejszy papież Jan Paweł II.

**18.05.1631** – W Podegrodziu urodził się św. Ojciec Stanisław Papczyński. W swoim „Zwastunie królowej sztuk” napisał: „Prawdziwych mężczyzn nam potrzeba, a nie nicponi, nie mętów społecznych. Dajcie ojczyźnie Polaków, nie pachotków, to jest dajcie ludzi silnych, odważnych, zdolnych do wielkich wysiłków, zaprawionych do walki, przygotowanych do brania udziału w naradach.”

**18/19.05.1792** – Zawiązanie konfederacji targowickiej, (spisek magnacki) na życzenie i pod patronatem cesarzowej Rosji Katarzyny II, skierowany przeciwko reformom Sejmu Czteroletniego i Konstytucji 3 Maja. Uznany został za symbol zdrady narodowej. Nie stało się to nagle. Już w kwietniu zdrajcy prowadzili rozmowy z carycą. Adam Mickiewicz w swoich wykładach dał taką definicję zdrady: „Zdradzić, jest to opuścić ideę trudną do zrealizowania, to porzucić żmudny obowiązek dla korzyści namacalnych, widocznych i łatwo uchwytnych. Zdrajcy zapierają się wiary ojczystej, przeszłości ojczystej, usiłują oczernić dzieje, obyczaj Polski, zniesławić charakter narodowy, ażeby tylko uniknąć prześladowania niszczącego tych, co służą idei Polskiej, ażeby pozyskać łaski ciemiężców”. Rządy osadzone w Polsce przez wojska rosyjskie „Targowickie” charakteryzowały się nie tylko odejściem od reform Sejmu Wielkiego. Targowiczanie wykorzystywali powierzone im przez carycę urzędy do osobistych porachunków z przeciwnikami i do cynicznej grabieży kraju. Byli nie tylko zdrajcami, ale i złodziejami. Jako rosyjskie marionetki, bez sprzeciwu zgodzili się na żądaną przez Rosję redukcję polskiego wojska (z 34 do 15 tys.).

**28.05.1981** – O godzinie 4.40 zmarł prymas Polski, kard. Stefan Wyszyński – Ojciec Narodu. Posługę na stolicy prymasowskiej arcybiskup Stefan Wyszyński rozpoczął w bardzo trudnej sytuacji zniewolenia Ojczyzny przez reżim komunistyczny. W liście na dzień ingresu napisał: „Nie jestem ci ja ani politykiem, ani dyplomatą, nie jestem działaczem ani reformatorem. Ale natomiast jestem ojcem waszym duchowym, pasterzem i biskupem dusz waszych, jestem apostołem Jezusa Chrystusa”. Jako swój program przyjął testamentalne słowa kardynała Augusta Hlonda: „Pracujcie i walczcie pod opieką Matki Bożej. Zwycięstwo, gdy przyjdzie, będzie to zwycięstwo Najświętszej Maryi Panny”. Nienawiść rządu komunistycznego do Kościoła doprowadziła do aresztowania Prymasa – stało się to w nocy 25 września 1953r. Został uwięziony i całkowicie odcięty od świata na 3 lata. A jednak w tym odosobnieniu odwiedzała go Maria Teresa

Carlone (ur.1919) – włoska mistyczka, stygmatyczka obdarzona darem bilokacji, „mistyczka w służbie prześladowanych chrześcijan”. Ta drobna, schorowana dzielna, przystojna kobieta przekraczała granice fizyczne i duchowe. Dar bilokacji pozwolił jej dotrzeć tam, gdzie inni nie mogli, do więzień i gułagów w Europie Wschodniej. Za żelazną kurtyną spotykała się z więzionymi kardynałami spiesząc na pomoc udręczonym hierarchom: Mindszentyemu (Węgry), Stepinacowi (Chorwacja), Beranowi (Czechy), Slipyjowi (metropolita Lwowa). Jej mistyczna wiedza, w atmosferze wielkiej dyskrecji, przekazywana była bezpośrednio wielkim papieżom – Pawłowi VI, Janowi XXIII, Piusowi XII. „Papież uśmiechu” w 1962r. udzielił Carlone zgody na posiadanie w mieszkaniu prywatnej kaplicy, a prymas Wyszyński ofiarował mistyczce kopię obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Korespondowała z hierarchami Kościoła Milczenia, również z polskim prymasem, z którym łączyła ją przyjaźń. Kilkakrotnie się z nim spotkała w Warszawie (1963,1965), w czasie internowania, w Rzymie. W dniu śmierci Prymasa Wyszyńskiego 28 maja 1981 r. zanotowała w swoim dzienniczku: „Ukochany Ojciec..., ale dlaczego „Ojciec”? Podczas ostatniej rozmowy powiedziałeś mi, że mam cię nazywać bratem. A więc bracie mój, dlaczego mnie opuściłeś?... W Rzymie nie zobaczymy się więcej. Nie zobaczymy się również więcej w Warszawie, ale w Bogu tak: zawsze, ile razy tego zapagniemy

**31.05.1981** – „Królewski” pogrzeb Prymasa Tysiąclecia – kard. Stefana Wyszyńskiego.

**Maj 1664** – Objawienia Maryi w Laus, (Saint-Etienne-le-Laue) we Francji ,Benedykcie Rencurel. Są one zatwierdzone przez Kościół katolicki, ale mało znane. Trwały aż 54 lata i są najdłużej trwającymi objawieniami w historii Kościoła. Widzenia Sługi Bożej Benedykty przypominają nie tylko o grożącej nam karze Bożej za popełniane zło, ale też o niezwykłej czułości Maryi, która otula nas swym płaszczem.

**Opracowała Joanna Romatowska**

#### **Bibliografia:**

Miejska Biblioteka Publiczna Łomży. Dział informacyjno-bibliograficzny

[www.ordynariat.wp.mil.pl](http://www.ordynariat.wp.mil.pl) (Ordynariat Polowy w Polsce)

<https://www.prezydent.pl>

Centralna Biblioteka Wojskowa im. Marszałka Józefa Piłsudskiego. <https://bibliotekanauki.pl>>Józefa Piłsudskiego wizerunek religijny

Matka Boża z Laus-Serafino Tognetti

Maria Teresa Carlone. Mistyczka w służbie prześladowanych chrześcijan. - Didier Rance

Św. Andrzej Bobola, bohater Chrystusowy - Ks. Józef Niżnik. Wyd. Esprit

<https://archpoznan.pl>> rok 2024 rokiem arcybiskupa Antoniego Baraniaka

Rycerski Kalendarz Patriotyczny - 966-2016

Wielka historia Polski - Grzegorz Kucharczyk

## **OGŁOSZENIA**

### **Poczet do niesienia feretronu z relikwiami św. Jadwigi – Króla Polski**

W związku z przygotowaniem do kolejnego Diecezjalnego Święta Dziękczynienia w niedzielę 2 czerwca 2024 r., skierowana została do Rodziny Rodzin prośba o wystawienie 6 osobowego pocztu do niesienia feretronu z relikwiami św. Jadwigi – Króla Polski, w ramach procesji idącej z pl. Piłsudskiego do Świątyni Opatrzności Bożej, na odcinku ul. Sobieskiego, od ul. Dolnej/Chełmskiej do ul. Kostrzewskiego (długości ok. 600 m). Trzeba być gotowym na rogu Dolnej i Sobieskiego o godz. 9.00. Sugeruję, aby poczet wystawiały co roku, na przemian, trzy lub cztery grupy z tzw. młodych (i średnich wiekiem) małżeństw (feretron jest dość ciężki, w zasadzie niosą go 4 osoby). Myślę, że powinniśmy traktować to jako wyróżnienie. W zeszłym roku RR nie wystawiła pocztu, co nie świadczy o nas najlepiej. Zgłoszenia proszę kierować do Krzysztofa Broniatowskiego (tel.: 796 62 63 62 lub mail: [zarzad@rodzinarodzin.pl](mailto:zarzad@rodzinarodzin.pl) - oczywiście najlepiej najpierw porozumieć się w grupie i zgłosić całą szóstkę).

**Krzysztof Broniatowski**

### **OSTOJA KRYNICA Zapraszamy na rekolekcje w roku 2024 prowadzone przez ks. Stanisława Gancarkę**

Rekolekcje otwarte dla wszystkich: **6 - 9 czerwiec 2024 r. - 550 zł**

Rekolekcja dla seniorów: **12 – 18 czerwiec 2024 r. oraz 24 – 30 sierpień 2024 r. - 1100 zł**

Rekolekcje małżeńskie: **1 - 4 sierpień 2024 r. - 550 zł**

Inwentaryzacja wiary: **27- 30 lipiec 2024 r. - 550 zł**

Więcej informacji na <https://www.ostoja-krynica.pl/> Adres: Krynica-Zdrój ul. Leśna 18

Kontakt telefoniczny: 18 471 57 81

## STRONA INTERNETOWA RODZINY RODZIN [www.rodzinarodzin.pl](http://www.rodzinarodzin.pl)

Piszcie na adres e-mail: [administrator.rr@rodzinarodzin.pl](mailto:administrator.rr@rodzinarodzin.pl)

Zapraszamy – Administrator: Szymon Lipiecki

### OGŁOSZENIA RODZINY RODZIN

#### TERMINY STAŁE

spotkań na Łazienkowskiej:

##### środy

godz.17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu

godz. 18.00 Msza Święta, nabożeństwo do MB Nieustającej

##### Pomocy

##### III-cie środy miesiąca

godz. 19.00 spotkania grupy św. Feliksa

Kontakt: Krzysztof i Anna Broniatowscy 604 984 754

##### III-cie piątki miesiąca

godz.19.15 – modlitwa pieśniami uwielbienia

godz. 20.15 – spotkanie młodzieży

##### piątki II i IV

godz. 19.30 spotkania grupy św. Józefa

Kontakt: Elżbieta Nitka 504 121 159

##### I-sze soboty

godz. 10.00 Msza św. – spotkanie Opiekunów

kontakt K. Broniatowski 796 626 362

##### II-gie soboty

godz. 17 – spotkanie młodzieży 12-16l.;kontakt: Ks. Jerzy

Limanówka tel.602 336 106 [o.duchowny@rodzinarodzin.pl](mailto:o.duchowny@rodzinarodzin.pl)

##### I niedziela miesiąca

godz.10 – Msza św. – spotkanie Młodych Małżeństw gr.

Beretty Molli kontakt Emilia i Kamil Cicheccy Tel. 725 006 922

##### II niedziela miesiąca

godz.16.00 – Msza św.

grupa Małżeństw bł. Kardynała Wyszyńskiego

godz. 17.00 – spotkanie dla dorosłych

(równoległe dla dzieci i młodzieży),

kontakt: Maria Świerczyńska 602 425 052.

##### IV niedziela miesiąca

godz.10.00 – Msza św.

grupa Małżeństw Matki Bożej Niepokalanej – zapraszamy też z małymi dziećmi.

Kontakt: Ula i Marcin [marcin@piotrkiewicz.pl](mailto:marcin@piotrkiewicz.pl)

grupa M.B. Wychowawczyni

kontakt: Katarzyna i Michał 501 155 952

godz.16.00 – Msza św.

spotkania grupy im. Marii Wantowskiej

Kontakt: Beata Gadomska 605 079 812

##### ostatnie soboty miesiąca

grupa bł. Stefana kard. Wyszyńskiego we Wrocławiu

parafia św. Jerzego męczennika i Podwyższenia Krzyża Świętego

Opieka duszpasterska ks. prof. Piotr Mrzygłód

Kontakt: Grażyna Balkowska 507 946 150

#### OŚRODEK RODZINY RODZIN

ul. Łazienkowska 14, 00-449 Warszawa

Zarząd Rodziny Rodzin [zarzad@rodzinarodzin.pl](mailto:zarzad@rodzinarodzin.pl)

Ks. Jerzy Limanówka SAC – Ojciec Duchowny Rodziny

Rodziny, tel. 602 336 106, [o.duchowny@rodzinarodzin.pl](mailto:o.duchowny@rodzinarodzin.pl)

#### SPOTKANIA OKOLICZNOŚCIOWE:

08.05. – środa – Msza św. o godz. 18.00 w 11 rocznicę śmierci Marii Okońskiej

20.05. – poniedziałek – NMP Matki Kościoła – święto patronalne RR – Msza św. w kościele Wspólnot Jeruzolimskich godz. 19.00 – Bierzmowanie młodzieży Rodziny Rodzin przez bp Rafała Markowskiego

26.05.2024 – niedziela – piknik rodzinny w Choszczówce Msza Święta o godz. 10.30.

16 czerwca – niedziela – pielgrzymka RR do Niepokalanowa kończąca rok pracy (Msza Święta w bazylice o godz. 11.30)

#### Poradnia Rodzinna Rodziny Rodzin.

Siedziba: ul. Łazienkowska 14 w Warszawie

na I p. w budynku od strony parkingu przy Torwarze.

Kierownik Poradni - mgr Romualda Korzeniowska - tel. 600 248 887

##### W Poradni przyjmują:

Bożena Pustoła - mediator pojednawczy tel. 691 737 052

Rajmund Naroźniak - terapia uzależnień tel. 692 120 107

Anna Hofmann Delbor - mediator pojednawczy tel. 606 432 757 poniedziałek - piątek 9:00 - 18:00 dyżur w Poradni w piątek w godz. 18:00 - 20:00, istnieje możliwość spotkań w godz. przedpołudniowych.

Elżbieta Wiewiórkowska - tel. 793 225 444

Małgorzata Rodzeń - familiolog, seksuolog

Kontakt: 608 596 223 Zapisy: poniedziałek, śr. 21-22

Informacje na [www.rodzinarodzin.pl](http://www.rodzinarodzin.pl)

i na tablicy ogłoszeń w Ośrodku RR

**Serdecznie zapraszamy!**

Darmowa aplikacja mobilna na smartfony i



tablety – „Rodzina Rodzin”

<https://www.facebook.com/RodzinaRodzin>

<https://www.facebook.com/aplikacjaRodzinaRodzin/>

Krzysztof Orliński Administrator

#### BIULETYN RODZINY RODZIN

Redakcja: Grupa św. Józefa

Elżbieta Nitka: [enitka@op.pl](mailto:enitka@op.pl)

Małgorzata Kowalik: Tel. 602 616 732

[malgorzatakowalik2@gmail.com](mailto:malgorzatakowalik2@gmail.com)

Red. zastrzega sobie prawo do skracania artykułów.